

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 51.

Vydána dne 1. července 1947.

Cena Kčs 3.40.

OBSAH:

(107. — 114.) 107. Zákon o opatřeních proti neoprávněnému přechodu státních hranic. — 108. Zákon, jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 20. prosince 1946, č. 256 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání. — 109. Zákon o dani ze mzdy. — 110. Zákon, kterým se živnost vulkaniserská prohlašuje za řemeslnou. — 111. Zákon, kterým se zrušují poplatky z obchodních a živnostenských knih a z knih notářských. — 112. Zákon, kterým se zrušuje Zvláštní fond pro zmírnění ztrát povstalých z poválečných poměrů a kterým se upravují některé právní poměry Všeobecného fondu peněžních ústavů v republice Československé. — 113. Vyhláška o vysvědčeních živnostenských pracoven pro šití šatů při některých odborných školách pro ženská povolání. — 114. Vyhláška o vysvědčeních živnostenských pracoven pro šití šatů při některých odborných školách pro ženská povolání.

107.

Zákon

ze dne 29. května 1947

o opatřeních proti neoprávněnému přechodu státních hranic.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Cizinec, který neoprávněně vstoupí na území Československé republiky, bude potrestán — nejde-li o čin přísněji trestný — okresním národním výborem pokutou do 50.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti zároveň vyměřen náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do 6 měsíců. Byl-li vedle pokuty uložen i trest na svobodě, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem vězení (uzamčení) činit více než 6 měsíců.

§ 2.

(1) Vstoupí-li na území Československé republiky neoprávněně osoba národnosti německé nebo maďarské, která pozbyla československého státního občanství podle ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 2. srpna 1945, č. 33 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, a která byla z Československé republiky

odsunuta nebo přestěhována anebo se z ní dobrovolně vystěhovala, po případě uprchla (v dalším jen „vystěhovaný Němec nebo Maďar“), bude potrestána — nejde-li o čin přísněji trestný — okresním národním výborem vězením (uzamčením) do 6 měsíců a pokutou do 50.000 Kčs. Pro případ nedobytnosti pokuty buď zároveň vyměřen náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do 6 měsíců. Trest na svobodě spolu s náhradním trestem vězení (uzamčení) za nedobytnou pokutu nesmí činit více než 6 měsíců. V trestním nálezu může být vysloveno, že potrestaný odpyká trest na svobodě zcela nebo zčásti v donucovací pracovně.

(2) Potrestání podle odstavce 1 je důvodem pro vyhoštění z území Československé republiky.

§ 3.

(1) Kdo ubytuje (poskytne přístřeší) nebo zaměstná vystěhovaného Němce nebo Maďara nebo mu jakýmkoliv jiným způsobem umožní nebo usnadní pobyt na území Československé republiky nebo mu poskytne pomoc při neoprávněném přechodu státních hranic, ač ví, že jde o takovou osobu, bude potrestán — nejde-li o čin přísněji trestný — okresním národním výborem vězením (uzamčením) do 6 měsíců a pokutou do 50.000 Kčs. Pro případ nedobytnosti pokuty buď zároveň vyměřen náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do 6 měsíců. Trest na svobodě spolu s náhradním trestem vězení (uzamčení) za nedobytnou pokutu nesmí činit více než 6 měsíců.

(2) Stejně bude potrestán, kdo ubytuje (poskytne přístřeší) nebo zaměstná vystěhovaného Němce nebo Maďara nevyžádav si průkazu, že nejde o takovou osobu, ačli předem neoznámil správnímu úřadu národní bezpečnosti (okresnímu národnímu výboru, ředitelství národní bezpečnosti) nebo na nejbližším velitelství stanice sboru národní bezpečnosti, že mu osoba, kterou chce ubytovati (poskytnouti přístřeší) nebo zaměstnati, neprokázala, že není vystěhovaným Němcem nebo Maďarem.

(3) Kdo v den, kdy tento zákon nabývá účinnosti, poskytuje ubytování (přístřeší) nebo zaměstnává

- a) vystěhovaného Němce nebo Maďara,
- b) osobu, která nemůže prokázat, že není vystěhovaným Němcem nebo Maďarem,

bude potrestán podle odstavce 1, neoznámí-li to v případě a) do 3 dnů, v případě b) do 15 dnů, správnímu úřadu národní bezpečnosti (okresnímu národnímu výboru, ředitelství národní bezpečnosti) nebo nejbližšímu velitelství stanice sboru národní bezpečnosti.

(4) Vedle trestu uvedeného v odstavci 1 může okresní národní výbor u osoby, která se opětovně dopustila činu v tomto odstavci uvedeného, vysloviti, že se vyhošťuje z pohraničního území na čas nebo navždy. Pohraničním územím se rozumí československé území obsazené v roce 1938 Německem a Maďarskem, v roce 1939 Maďarskem, nejméně však celní pohraniční pásma.

(5) Ministr vnitra — na Slovensku po vyjádření pověřence vnitra — stanoví vyhláškou v Úředním listě, jaké doklady postačují k podání průkazu podle odstavců 2 a 3.

§ 4.

Všeobecné předpisy o hlášení pobytu, jakož i předpisy o pobytu cizinců a předpisy o jejich zaměstnávání zůstávají nedotčeny.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti osmého dne po vyhlášení a pozbuđe jí dnem 31. prosince 1950; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Nosek v. r.

108.

Zákon

ze dne 25. června 1947.

Jímž se mění a doplňuje zákon ze dne 20. prosince 1946, č. 256 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 4, odst. 1 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1946, č. 14 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání, ve znění zákona č. 256/1946 Sb. se mění a doplňuje takto:

„(1) Před rozhodnutím podle §§ 1 až 3 vyžádá si úřad vyjádření příslušných organizací hospodářství (odborných organizací) a příslušné obchodní a živnostenské komory. Těmto organizacím a obchodní a živnostenské komoře se doručí rozhodnutí podle §§ 1 až 3 a přísluší jim právo odvolati se proti němu.“

Čl. II.

V § 1 zákona č. 256/1946 Sb. se nahrazují slova „30. června 1947“ slovy „31. prosince 1947“.

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1947 a platí v zemích České a Moravskoslezské; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Masaryk v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Lausman v. r.

Đuriš v. r.

Zmrhal v. r.

Dr. Pieter v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Hála v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Dr. Clementis v. r.

Lichner v. r.

109.

Zákon

ze dne 26. června 1947

o dani ze mzdy.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

P o d m ě t d a n ě.

Dani ze mzdy podléhají fyzické osoby veškerou svou mzdou, plynoucí z tuzemska (nadále nazývané „příjemci“), bez ohledu na to, mají-li v tuzemsku bydliště.

§ 2.

P ř e d m ě t d a n ě.

(1) Předmětem daně jest mzda.

(2) Mzdou podle tohoto zákona jsou:

a) veškeré požitky (příjmy) plynoucí příjemci z pracovního poměru nebo v souvislosti s ním (odstavec 3);

b) všeliké odpočivné (zaopatřovací) platy, plynoucí z veřejného pensijního zaopatření, dávky z veřejnoprávního sociálního pojištění a obdobná plnění, poskytovaná vzhledem k dřívějšímu pracovnímu poměru zaměstnancům a jejich pozůstalým na podkladě smluv, stanov, služebních řádů a pod.;

c) funkční požitky vyplácené ze státní nebo jiné veřejné pokladny;

d) požitky plynoucí ze zaměstnání vykonávaných v poměru podobném poměru pracovnímu. Ministr financí stanoví vyhláškou v Úředním listě, které druhy zaměstnání sem patří;

e) odměny příslušníkům domácnosti majitelů nebo spolumajitelů podniku, zaměstnaným v tomto podniku, poskytované podnikatelem ve výši odpovídající podle platných mzdových (platových) vyhlášek mzdě zaměstnance, který by vykonával tutéž práci.

(3) Požitky (příjmy) plynoucími příjemci z pracovního poměru jsou zejména:

a) služební platy, jakékoliv přídatky k nim, remunerace, mzdy úkolové a od kusu a všechny jiné, jakkoli zvané platy všech veřejných a soukromých zaměstnanců,

b) příspěvky, které dostávají na výživu světců duchovní a členové řeholních společenstev ze státní pokladny, z veřejných fondů nebo od obcí, zejména celá kongrua (podrobnosti stanoví ministr financí),

c) veškeré jiné požitky, které pobírají osoby jmenované pod písm. a) a b) ze svého pracovního poměru nebo v souvislosti s ním, bez ohledu na to, spočívají-li na právním nároku nebo ne, jako tantiemy, přesněční známky, kolejně, zkušební taxy, provise, odměny, dary a jiná bezplatná věnování a pod., pokud nejsou osvobozena podle § 3.

(4) Požitky uvedené v odstavcích 2 a 3 jsou mzdou bez rozdílu, zda jsou vypláceny v penězích nebo v přírodninách. Požitky v přírodninách ocení plátec hodnotami, které jsou podkladem pro výpočet pojistného v nemocenském pojištění. Není-li tu takového podkladu pro ohodnocení, započtou se podle běžných místních cen.

(5) Mzdou podrobenou dani nejsou požitky, které jsou náhradou skutečných služebních výdajů. Je-li mzda určena též z části na úhradu výdajů vyžadovaných službou, odečte se od ní služební náklad skutečně z ní zapravený. Ministr financí stanoví, které požitky jest pokládati za náhradu služebních výdajů po případě je stanoví paušálem.

§ 3.

O s v o b o z e n í.

(1) Od daně ze mzdy jsou osvobozeny:

a) plat presidenta republiky Československé,

b) tři pětiny funkčních požitků (platů a čínovních — funkčních — přídatků) vyplácených ze státní nebo jiné veřejné pokladny s výjimkou funkčních požitků státních a jiných veřejných zaměstnanců,

c) reprezentační přídatky předsedy Národního shromáždění, členů vlády, předsedy a místopředsedů Slovenské národní rady a členů sboru pověřenců, jakož i přídatky místopředsedů Národního shromáždění,

d) odměny poskytované v rámci platných mzdových předpisů zaměstnancům za zlepšovací návrhy (na úplaty za patenty, licence a pod. se nevztahují ustanovení tohoto zákona) až do úhrnné výše 20.000 Kčs ročně. Jiné dary a bezplatná věnování (jubilejní dary) věnovaná zaměstnavatelem v souvislosti s pracovním poměrem, pokud se řídí směrnicemi nebo zásadami státní řízené mzdové politiky, až do úhrnné výše 10.000 Kčs ročně; dani podléhá jen ta část, o kterou zmíněné odměny, dary a věnování tyto částky přesahují,

e) příplatky ke mzdě za práci zdraví zvláště škodlivou, poskytované až do výše sazeb stanovených platnými mzdovými (platovými) vyhláškami,

f) přídatky za zranění nebo za újmu utrpěnou na zdraví nebo za neschopnost k vojenské službě následkem služby válečné, vyplácené osobám vojenským v činné službě nebo z ní již propuštěným a příslušníkům ozbrojených strážních sborů v činné službě nebo z ní propuštěným,

g) úmrtí po veřejných a soukromých zaměstnancích v částce stanovené platnými předpisy,

h) veškerá plnění (peněžité a naturální požitky) z veřejnoprávního nemocenského pojištění a veřejnoprávního úrazového pojištění (zaopatření, které je nahrazuje), jakož i naturální plnění, a jednorázová plnění (odvčtné, vyživné, pohřebné a pod.) ostatních odvětví veřejnoprávního sociálního pojištění (zaopatření, které je nahrazuje) nebo veřejného pensijního zaopatření,

ch) zvýšení důchodů (zaopatřovacích platů) pro bezmocnost,

i) výchovné, jakož i zvláštní přídatek k němu, rodinný přídatek a obdobná plnění, poskytovaná na nezaopatřené děti veřejným i soukromým zaměstnancům, jakož i poživatelům veřejných odpočívňích (zaopatřovacích) platů, nebo příjemcům důchodů veřejnoprávního důchodového pojištění až do výše stanovené platnými předpisy,

j) zaopatřovací požitky vyplácené podle zákona ze dne 18. července 1946, č. 164 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické perzekuce.

(2) Vláda může usnesením z důvodů zvláštního zřetele hodných všeobecně osvoboditi některé druhy nebo části mezd od daně ze mzdy.

§ 4.

Povinnosti plátců.

Každý, kdo vyplácí dani podrobenou mzdu (nadále nazýván „plátcem“), jest povinen při její výplatě srážeti daň ze mzdy a odváděti ji státní pokladně.

§ 5.

Základ daně.

(1) Mzdou srážce podléhající se rozumí dani podrobená hrubá mzda, počítající v to požitky v přírodninách, bez jakýchkoliv srážek.

(2) Daň ze mzdy se sráží v době, kdy se vyplácí nebo připisuje k dobru mzda, bez ohledu na to, za kterou dobu se vyplácí.

§ 6.

Daňová sazba.

(1) Daň ze mzdy se vybírá při výplatách v týdenních a měsíčních mzdových obdobích částkami stanovenými v tabulce daně ze mzdy připojené k tomuto zákonu.

(2) Ministerstvo financí může vydati tabulky daně ze mzdy i pro jiná než týdenní a měsíční mzdová období, přepočtené z tabulky připojené k tomuto zákonu.

(3) Je-li mzda vyplácena za dobu kratší než pravidelné mzdové období (na př. při nastoupení nebo skončení pracovního poměru), nutno daň vypočítati tak, že srážka za každý pracovní den bude činit jednu šestinu daňových částek, uvedených v tabulce pro týdenní mzdové období.

§ 7.

Sleva na příslušníky domácnosti.

(1) Příjemcům aspoň s jedním příslušníkem domácnosti (§ 8, odst. 1) se poskytne při srážce daně ze mzdy sleva ve výši stanovené v odstavcích 2 a 3.

(2) Sleva na příslušníky domácnosti uvedené v § 8, odst. 1, písm. a) a b) se poskytne tím způsobem, že se od dani podrobené mzdy odečte:

a) na manželku (družku), po případě manžela (druha) při týdenním mzdovém období 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období 500 Kčs,

b) na první dítě při týdenním mzdovém období 138 Kčs a při měsíčním mzdovém období 600 Kčs,

c) na druhé dítě při týdenním mzdovém období 161 Kčs a při měsíčním mzdovém období 700 Kčs,

d) na třetí dítě při týdenním mzdovém období 231 Kčs a při měsíčním mzdovém období 1.000 Kčs a

e) na čtvrté a každé další dítě při týdenním mzdovém období po 277 Kčs a při měsíčním mzdovém období po 1.200 Kčs.

Ve stejné výši jako na děti se poskytne sleva na vnuky, pastorky a schovance zmíněné v § 8, odst. 1, písm. a) a na ostatní příslušníky domácnosti uvedené v § 8, odst. 1, písm. b).

(3) Sleva na příslušníky domácnosti uvedené v § 8, odst. 1, písm. c) a d) se poskytne tím způsobem, že se od dani podrobené mzdy odečte za každého z těchto příslušníků domácnosti při týdenním mzdovém období po 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období po 500 Kčs.

(4) U příjemců, kteří jsou vdovci (vdovy) nebo osoby rozloučené, rozvedené nebo trvale nežijící s manželem (manželkou) ve společné domácnosti a mají alespoň jedno dítě (vnuka, pastorka, schovance) jako příslušníka domácnosti, zvýší se sleva příslušející podle odstavce 2 při týdenním mzdovém období o částku 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období o částku 500 Kčs. Totéž platí pro svobodné příjemce, kteří mají jako příslušníka domácnosti alespoň jedno nemanželské dítě.

(5) Vdané příjemkyni (družce), která žije s manželem (druhem) ve společné domácnosti, nepřisloužejí slevy uvedené v odstavcích 2 a 3; od její dani podrobené mzdy bude odečtena při týdenním mzdovém období částka 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období částka 500 Kčs.

(6) Na žádost obou manželů (druha a družky) povolí berní správa, příslušná podle příjemcova bydliště, aby příjemkyni, která žije s manželem (druhem) ve společné domácnosti, byla místo slevy stanovené v odstavci 5 poskytnuta sleva podle ustanovení odstavců 2 a 3; v tomto případě bude jejímu manželovi (druhu) poskytnuta pouze sleva stanovená v odstavci 5.

(7) Příjemcům, kteří vychovali alespoň dvě děti, t. j. měli je v zaopatření (§ 8, odst. 3) alespoň do jejich čtrnáctého roku, bude úhrnem odečtena při týdenním mzdovém období částka 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období částka 500 Kčs, nemají-li nárok na odečtení téže nebo vyšší částky podle předchozích odstavců. Omezení do čtrnáctého roku neplatí, jestliže se děti staly přímými oběťmi národní, politické nebo rasové persekuce.

(8) Při jiných než týdenních nebo měsíčních mzdových obdobích činí odčitatelná částka příslušný násobek nebo díl částek shora uvedených.

(9) Pro povolení shora uvedených slev jest rozhodný stav na počátku mzdového období. Narodili se však příjemci během mzdového období dítě, poskytne se příjemci na ně sleva již pro mzdové období, v němž se dítě narodilo.

§ 8.

Příslušníci domácnosti.

(1) Příslušníky domácnosti jsou:

a) manželka (družka), po případě manžel (druh), a nezletilé děti (vnuci, pastorki, schovanci), žijí-li s příjemcem ve spotřebním společenství,

b) zletilé děti, nezletilí sourozenci, nezletilí synovci a neteře příjemce (příjemkyně) nebo jeho manželky (jejího manžela), jsou-li v příjemcově zaopatření,

c) rodiče, prarodiče, nevlastní rodiče, pěstouni, zeťové, snachy, tchán a tchyně příjemce (příjemkyně) nebo jeho manželky (jejího manžela), jsou-li v příjemcově zaopatření,

d) zletilí sourozenci, synovci a neteře příjemce (příjemkyně) nebo jeho manželky (jejího manžela), jsou-li práce neschopní a v příjemcově zaopatření.

U duchovních církví a náboženských společností státem uznaných, kteří podle církevních předpisů nesmějí vstoupiti v manželství, považuje se za příslušníka domácnosti také osoba vedoucí jim domácnost.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1, písm. a) žijí s příjemcem ve spotřebním společenství, hradí-li se jejich životní potřeby v rámci domácnosti a převážně z prostředků domácnosti. Spotřební společenství není vyloučeno přechodným pobytem příslušníka domácnosti mimo domácnost.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1, písm. b) až d) jsou v příjemcově zaopatření, poskytují-li nebo hradí-li jim příjemce převážně byt, stravu a ošacení. O zaopatření nejde, mají-li tyto osoby vlastní příjmy, postačující k jejich výživě. Táž osoba může být uznána za příslušníka domácnosti pouze jednoho příjemce, a to toho, který hradí větší část výloh zaopatření.

§ 9.

Daňové úlevy.

(1) Při srážce daně ze mzdy bude na žádost poskytnuta úleva na dani ze mzdy ve výši stanovené v odstavci 2 těmto příjemcům, pokud jejich hrubá roční mzda nepřesahuje 150.000 Kčs, a to:

a) válečným invalidům z první nebo druhé světové války, kteří mají nárok na zaopatřovací požitky ze státní pokladny pro poškození zdraví nebo těla;

b) vojenským (neválečným) invalidům a všem občanským invalidům, jimž pro poškození zdraví nebo těla patří zaopatřovací požitky ze státní pokladny nebo podle předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění;

c) jiným osobám tělesně nebo duševně vadným (na př. nevidomým, zmrzačeným a pod.), po případě příjemcům, na jejichž mzdu jsou odkázáni příslušníci domácnosti, kteří jsou tělesně nebo duševně vadní;

d) vdovám (po dobu vdovství) a nezletilým sirotkům po padlých legionářích (zákon ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb.) a příslušnicích národního boje za osvobození (zákon ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb.), po obětech bojových událostí nebo národní, rasové nebo politické perzekuce.

(2) Úleva se poskytne tím způsobem, že se u příjemců uvedených v odstavci 1, písm. a) až e) odečte od daní podrobené mzdy při stupni invalidity od 20% až do 44% včetně při týdenním mzdovém období částka 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období částka 500 Kčs a při stupni invalidity přes 44% při týdenním mzdovém období částka 231 Kčs a při měsíčním mzdovém období částka 1.000 Kčs. Při tom se předpokládá, že stupeň invalidity u invalidů požívajících důchody z veřejnoprávního důchodového pojištění přesahuje 44%. U příjemců uvedených v odstavci 1, písm. d) se odečte od daní podrobené mzdy při týdenním mzdovém období částka 116 Kčs a při měsíčním mzdovém období částka 500 Kčs. Při jiných než týdenních a měsíčních mzdových obdobích činí úleva příslušný násobek nebo díl uvedených částek.

(3) O žádosti za přiznání této úlevy rozhoduje berní správa příslušná podle příjemcova bydliště. Uplatňuje-li příjemce proti plátcí poskytnutí úlevy, jest povinen předložit mu potvrzení zmíněné berní správy o rozsahu povolené úlevy.

(4) Úleva se poskytne nejdříve ve mzdovém období následujícím po předložení potvrzení berní správy.

§ 10.

Sleva na daní.

(1) Pro zvláštní poměry, které jsou uvedeny v odstavci 3 a které nebyly při srážce daně důvodem pro poskytnutí slevy na příslušníky domácnosti podle § 7 nebo na povolení daňové úlevy podle § 9, povolí berní správa příslušná podle příjemcova bydliště, příjemci přiměřenou slevu z daně sražené v roce, v němž se tyto poměry vyskytly. Slevou daň vrátí berní správa jako přeplátek.

(2) Sleva bude poskytnuta na žádost, kterou nutno podati do konce února roku, následujícího po roce, v němž zvláštní poměry vznikly nebo trvaly.

(3) Za zvláštní poměry zmíněné v odstavci 1 dlužno pokládati alimentační plnění, k němuž je příjemce právně zavázán, podporování nemajetných příbuzných v linii vzešlého nebo sestupné, nebo v linii pobočné do třetího stupně a nemajetných osob sešvakře-

ných až do druhého stupně, nákladné léčení příjemce a příslušníků jeho domácnosti a živelní pohromy.

(4) Ministr financí vydá směrnice pro stanovení přiměřené slevy

§ 11.

Hranice daně pro státní mzdy.

(1) Daň ze mzdy se nesráží, nepřesahuje-li daní podrobená mzda, po případě po odečtení částek stanovených v §§ 7 a 9, při týdenních mzdových obdobích 369 Kčs nebo při měsíčních mzdových obdobích 1.600 Kčs.

(2) Při jiných než týdenních a měsíčních mzdových obdobích činí hranice mzdy, do které se daň nesráží, příslušný díl nebo násobek částek uvedených v odstavci 1.

§ 12.

Srážka daně z jednorázové mzdy.

(1) Jednorázovou mzdou se rozumí část mzdy, která je vyplácena nepravidelně vedle běžné mzdy (na př. daní podrobená část darů, jednorázové přídatky a pod.).

(2) Z jednorázové mzdy vypočte plátec daňovou srážku tím způsobem, že zjistí, jaká mzda bude pravděpodobně vyplácena příjemci za celý rok, a to včetně vyplácené mzdy po případě již vyplácených jednorázových mezd. Z tohoto základu vypočte plátec celoroční daň a odečte od ní celoroční daň, která by připadala na tento základ, ale zmenšený o právě vyplácenou jednorázovou mzdu. Zbytek srazí plátec při výplatě jednorázové mzdy.

(3) Ze záloh a jiných zatímních plateb na mzdu za delší dobu než za obvyklé mzdové období se vypočte daňová srážka, která by vyplývala, kdyby záloha nebo platba byla vyplácena v příslušných pravidelných mzdových obdobích. Zálohy a jiné zatímní platby vyplácené na mzdu téhož mzdového období se připočtou k částce, jež bude vyplácena za toto období. Ze záloh, jež mají povahu zápůjčky, se daň nesráží.

(4) Doplátky k výplatám za uplynulá mzdová období téhož roku se připočtou k výplatám za ta mzdová období, za něž se vyplácejí, daň se vypočte z tohoto součtu a z doplatku za každé mzdové období srazí se rozdíl mezi takto vypočtenou daní a daní, jež byla v dotyčném mzdovém období srazena. Z doplatků za dřívější kalendářní léta se vypočte daňová srážka způsobem uvedeným v odstavci 2.

§ 18.

Súčtování.

(1) Plátcé jest povinen u příjemců, kterým vyplácel mzdu po celý rok, vypočítati při poslední výplatě v kalendářním roce, jaká celoroční daň připadá na mzdu v témž roce vyplacenou; při tom odečte od celoroční mzdy podrobené dani součet částek, jež měly býti v jednotlivých mzdových obdobích odečteny podle §§ 7 a 9. S takto vypočtenou celoroční daní porovná daň, kterou v témž roce příjemci skutečně srazil. O částku, o kterou srazil více než kolik činí vypočtená celoroční daň, srazí příjemci při výplatě mzdy méně, po případě jí příjemci vrátí, činí-li alespoň 20 Kčs, a odvede o ní při příštích odvedech daně méně.

(2) Byl-li příjemce zaměstnán u více plátců, provede plátcé výše uvedený výpočet pouze, předloží-li mu příjemce potvrzení předchozích plátců o výši vyplacených mezd a provedených srážek daně, avšak pouze za dobu, po kterou příjemce pobíral mzdu.

(3) Ministerstvo financí vydá tabulku daně ze mzdy přepočtené na rok.

§ 14.

Předpis daně ze mzdy.

(1) Srážkou vykonanou řádně podle ustanovení §§ 6, 7, 9, 12 a 13 jest daňová povinnost, pokud jde o mzdu podrobenou dani ze mzdy, učiněno zadost, vyjímajíc případy, uvedené v odstavci 3.

(2) Nebyla-li srážka daně ze mzdy provedena buď vůbec nebo nebyla-li provedena řádně, předpíše vyměřovací úřad příslušný podle příjemcova bydliště dodatečně příjemci příslušnou částku k přímému placení.

(3) Byla-li témž příjemci v kalendářním roce vyplácena mzda zároveň různými plátcí, předpíše se daň ze mzdy příjemci částkou, rovnající se úhrnu srážek podle ustanovení §§ 6 až 9, které by se byly vykonaly, kdyby tu byl jediný plátcé. Daňové částky, které plátcé srazili, se od ní odečtou.

(4) V případech uvedených v odstavci 3 jest příjemce povinen oznámiti do konce února následujícího roku vyměřovacímu úřadu, v jehož obvodu měl 31. prosince uplynulého roku bydliště, jména a sídla všech plátců, výši vyplacených mezd a sražené daně na tiskopise, jehož vzor vydá ministerstvo financí.

(5) Předepisuje-li se daň podle odstavců 2 nebo 3, odečte se od příjemcovy celoroční mzdy, podrobené dani, součet částek, jež měly

býti odečteny v jednotlivých mzdových obdobích podle §§ 7 a 9, a to v případech odstavce 3 tak, jako by celá mzda byla vyplácena jedním plátcem.

(6) Daň ze mzdy se nesráží z požitků docílených činností ve vlastní ordinaci, které pobírají lékaři (zubní technici, dentisté a zkoušení zubní technici) od nositelů veřejnoprávního sociálního pojištění na podkladě rámcových nebo obdobných smluv Tito nositelé jsou však povinni vždy do konce února po uplynutí kalendářního roku oznámiti vyměřovacímu úřadu, v jehož obvodu příjemce bydlí, výši hrubých požitků, vyplacených příjemci v uplynulém roce. Příjemce má právo v téže lhůtě uplatnit zvláštním podáním u vyměřovacího úřadu, příslušného podle jeho bydliště, výši služebních výdajů spojených s tímto příjmem (§ 2, odst. 5). Vyměřovací úřad přezkouší výši uplatněných služebních výdajů a odečte je od vykázaných požitků. Zbývající částka se zdaní podle odstavce 2 nebo, pobíral-li příjemce požitky od několika plátců, spolu s případnou ostatní mzdou podle odstavce 3.

§ 15.

Odvod a vymáhání sražené daně ze mzdy.

(1) Částky, které byli plátcí povinni v měsíci sražeti, odvedou do konce příštího měsíce bernímu úřadu v sídle berní správy, v jejímž obvodu je sídlo plátcovy pokladny.

(2) Nepřesahuje-li úhrn daně všem příjemcům sražené měsíčně částku 100 Kčs, odvede plátcé daň sraženou v každém kalendářním pololetí do konce měsíce následujícího po uplynutí pololetí.

(3) Neodvedl-li plátcé sraženou daň ze mzdy, bude na něm vymáhána berní (soudní) exekucí podle zákona o přímých daních jako jeho dluh.

(4) Ministerstvo financí může povolit odchylky ve věci způsobu a doby odvodu sražené daně. Na Slovensku toto právo přísluší pověřenectvu financí podle směrnic ministerstva financí.

§ 16.

Potvrzení plátcovo příjemci.

Plátcé jest povinen po uplynutí každého kalendářního roku nebo při skončení pracovního poměru nebo při zániku povinnosti vypláceti mzdu, dáti každému příjemci na žádost písemné potvrzení o tom, kolik činila v uplynulém roce, po případě do dne skončení pracovního poměru jeho hrubá mzda a jaká daň mu z ní byla sražena.

§ 17.

Záznamy pro daň ze mzdy.

Pro účely daně ze mzdy jsou plátcí povinni vésti záznamy Náležitosti těchto záznamů vyhlásí ministr financí v úředním listě.

§ 18.

Hlášení o sražené dani ze mzdy a roční výkazy

(1) Plátcé jest povinen předkládati za každý měsíc, v němž byla srážka vykonána, do konce příštího měsíce bernímu úřadu v sídle berní správy, v jejímž obvodu jest sídlo plátcovy pokladny, hlášení o sražené dani ze mzdy na tiskopiscích, jejichž vzor vydá ministerstvo financí.

(2) Plátcé jest povinen do konce února po uplynutí každého kalendářního roku předložiti berní správě, v jejímž obvodu jest sídlo jeho pokladny, roční výkaz všech příjemců; roční výkaz nutno vyhotoviti na tiskopiscích, jejichž vzor stanoví ministerstvo financí a které plátcům bezplatně vydá berní správa.

(3) Ministr financí může povolití úlevy v povinnostech stanovených v §§ 17 a 18. Na Slovensku toto právo přísluší pověřenectvu financí podle směrnic ministerstva financí.

§ 19.

Průkaz o počtu příslušníků domácnosti.

Příjemce jest povinen prokázati plátcí počet příslušníků domácnosti i jejich příjmové poměry a všechny změny, které mají vliv na povolení slevy podle § 7, po případě odůvodňují upuštění od srážky daně podle § 11. Dekud příjemce tyto okolnosti neprokáže, nesmí mu plátcé poskytnouti slevu podle § 7, po případě nesmí zvýšiti rozsah této slevy, kdyby šlo o změnu ve prospěch příjemce. K předloženému průkazu bude — s výhradou ustanovení § 7, odst. 9, věty druhé — přihlédnuto počínajíc mzdovým obdobím, následujícím po období, v němž bude průkaz plátcí předložen. Ministr financí stanoví vyhláškou v úředním listě způsob provedení průkazu.

§ 20.

Kontrola daně ze mzdy.

(1) Berní správa dozírá na řádnou srážku a odvod daně ze mzdy kontrolou plátců, kteří mají provozovnu v obvodu berní správy.

(2) Plátcí jsou povinni:

a) osobám, zmocněným berní správou ke kontrole srážky daně, dovoliti vstup do provozních místností v obvyklých provozních hodinách a poskytnouti jim potřebné pomůcky (načíní, osvětlení) a potřebnou místnost nebo pracovní místo k vyřízení jejich úkolů,

b) kontrolujícímu orgánu dáti vysvětlení, jichž je třeba k porozumění zápisům v knihách,

c) osobě zmocněné berní správou dáti na požádání také o jiných osobách činných pro podnik, u nichž jest sporné, v jakém poměru jsou k plátcí, požadovanou informaci k zjištění jejich daňových poměrů,

d) předložiti berní správě požadované doklady.

(3) Příjemci jsou povinni dáti osobě zmocněné ke kontrole požadovanou informaci o druhu a výši své mzdy

(4) Osoba zmocněná ke kontrole je oprávněná požadovati od osob, u nichž jest sporné, v jakém poměru jsou k plátcí, jakoukoliv informaci k zjištění povahy tohoto poměru.

§ 21.

Součinnost nositelů sociálního pojištění.

Nositelé sociálního pojištění jsou povinni poskytnouti finančním úřadům potřebnou pomoc při provádění tohoto zákona.

§ 22.

Spory a opravné prostředky.

(1) O stížnostech vyplývajících ze sporů, které vzniknou mezi plátcí a příjemci o provádění srážky daně ze mzdy, rozhoduje berní správa, v jejímž obvodu je sídlo plátcovy pokladny.

(2) Berní správa jest povinna sděliti stranám všechna svá rozhodnutí písemně s poučením o opravných prostředcích.

(3) Z rozhodnutí berních správ uvedených v odstavcích 1 a 2 lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice (na Slovensku k pověřenectvu financí), který rozhodne s konečnou platností.

§ 23.

Osвобоzení od poplatků a dávek.

Podání, žádosti, odvolání a potvrzení ve věcech daně ze mzdy jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních.

§ 24.

Ručení.

Plátce ručí státu rukou společnou a nerozdílnou s příjemcem za daň ze mzdy, kterou příjemci nesrazil.

§ 25.

Trestní ustanovení.

(1) Jednání a opomenutí přičítací se ustanovením tohoto zákona se trestají, pokud nejsou trestná podle odstavce 2 nebo podle hlavy VIII. zákona o přímých daních, pořádkovou pokutou od 100 Kčs až do 50.000 Kčs. Pořádkovou pokutu ukládá berní správa, v jejímž obvodu je sídlo plátcevy pokladny, a může ji opakovati.

(2) Neodvede-li plátce (jeho zákonný zástupce) sraženou daň ze mzdy ani na úřední výzvu, dopouští se trestného činu a potrestá se, nejde-li o čin přísněji trestný podle všeobecného trestního zákona, v daňovém trestním řízení peněžitou pokutou od 1.000 Kčs až do 100.000 Kčs. Pro případ nedobytnosti pokuty jest vyměřiti náhradní trest vězení a to nejméně za každých 500 Kčs jeden den vězení. Při opakování trestného činu jest vedle peněžitě pokuty uložiti trest vězení až do jednoho roku. Při tom nesmí náhradní trest vězení spolu s uloženým trestem na svobodě přesahovati jeden rok. Ustanovení hlavy VIII. zákona o přímých daních platí obdobně.

§ 26.

Podpůrná platnost zákona o přímých daních.

Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí pro obor daně ze mzdy obdobně ustanovení zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb., o přímých daních, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

§ 27.

Zrušení dosavadních předpisů.

(1) Veškerá ustanovení hlavy I. zákona o přímých daních a vládního nařízení ze dne 4. února 1937, č. 15 Sb., kterým se provádí zákon o přímých daních, upravující zdaňování mzdy uvedené v § 2 tohoto zákona, a čl. 2 a 3 zákona ze dne 25. října 1946, č. 202 Sb., jímž se mění některá ustanovení o dani důchodové, se zrušují dnem 1. července 1947. Platí s výhradou § 30 naposled pro zdanění požitků vyplacených do tohoto dne.

(2) Ustanovení hlavy VII. zákona o přímých daních týkající se daně z vyššího služného se zrušují počínajíc berním rokem 1947.

§ 28.

Osvobození služebních smluv a plnění zaopatřovacích zařízení od poplatků.

(1) Poplatek ze služebních smluv podle § 1 a § 6, odst. 3 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 295 Sb., o poplatku ze služebních smluv, a podle § 20 zákona ze dne 3. dubna 1925, č. 54 Sb., kterým se mění některá ustanovení o poplatcích, taxách a kolecích (hrací karty), se nevybírá z požitků vyplacených po 30. červnu 1947.

(2) Služební smlouvy o požitcích podrobných zásadně dani ze mzdy nebo osvobozených od ní podle tohoto zákona a listiny vyhotovené o takových smlouvách nepodléhají poplatku.

(3) Výplaty zaopatřovacích částek zaopatřovacími zařízeními (pensijními a provizními ústavami, pensijními fondy, pokladnami, spolky a pod.) jsou osvobozeny od poplatku podle § 4, odst. 1, č. 2 nařízení ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z., o poplatcích z pojistných, doživotních důchodových a zaopatřovacích smluv, a podle § 4 zák. čl. VIII/1883, o poplatcích ze smluv pojišťovacích, podléhají-li zásadně dani ze mzdy.

§ 29.

Mzdy za práci přes čas a za vyšší výkony.

(1) Mzdy vyplácené za práci přes čas a za vyšší výkony jsou osvobozeny od daně ze mzdy do 31. prosince 1948.

(2) O tom, co se pokládá za mzdu za práci přes čas a za mzdu za vyšší výkon, rozhodne na zaměstnavatelův návrh ministerstvo financí, po případě finanční úřad jím pověřený po slyšení ústředních hospodářských organizací a Ústřední rady odborů. Na Slovensku toto právo přísluší pověřenectvu financí podle směrnic ministerstva financí a po slyšení Slovenské odborové rady.

(3) Ministr financí stanoví vyhláškou v Úředním listě podrobnosti o řízení podle odstavce 2.

§ 30.

Přechodné ustanovení.

(1) Řádně provedenou srážkou daně důchodové podle zákona č. 161/1945 Sb. z běžných mezd vyplacených v roce 1947 před 1. červencem jest učiněno zadoast daňové povinnosti stran těchto mezd. Nebyla-li tato srážka řádně provedena, platí ustanovení poslední věty tohoto odstavce. Jednorázové mzdy (§ 12) vy-

placené v uvedené době nutno však dodatečně zdaniti podle ustanovení § 12. Súčtování podle § 13 se provede v roce 1947 pouze za dobu od 1. července do 31. prosince. Předepisuje-li se daň podle § 14 z mezd vyplacených v roce 1947, vyměří se ve výši součtu jedné poloviny daně připadající na celoroční mzdu podle sazeb stanovených zákonem ze dne 20. prosince 1945, č. 161 Sb., jímž se mění některá ustanovení o dani důchodové, a jedné poloviny daně připadající na též základ podle tohoto zákona.

(*) Pokud ministr financí byl zmocněn k provedení opatření podle tohoto zákona, vyhlásí je v Úředním listě.

(*) Pokud v dosavadních zákonech a nařízeních se mluví o dani důchodové, rozumí se tím u příjemců mezd též daň ze mzdy.

§ 31.

Účinnost a provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1947; bude ho použito pro zdanění mezd uvedených v § 2, které budou vyplaceny po 30. červnu 1947; provede jej ministr financí.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Příloha k § 6 zák. č. 109/1947 Sb.

Tabulka daně ze mzdy
pro mzdové období:

stupeň	týdenní		daňová srážka činí týdně Kčs	stupeň	měsíční		daňová srážka činí měsíčně Kčs
	týdenní mzda přes — do Kčs				měsíční mzda přes — do Kčs		
1	369—	392	10	1	1.600—	1.700	45
2	392—	415	12	2	1.700—	1.800	51
3	415—	438	13	3	1.800—	1.900	57
4	438—	462	15	4	1.900—	2.000	63
5	462—	485	16	5	2.000—	2.100	70
6	485—	508	18	6	2.100—	2.200	77
7	508—	531	19	7	2.200—	2.300	84
8	531—	554	21	8	2.300—	2.400	92
9	554—	577	23	9	2.400—	2.500	100
10	577—	600	25	10	2.500—	2.600	109
11	600—	623	27	11	2.600—	2.700	118
12	623—	646	29	12	2.700—	2.800	127
13	646—	669	31	13	2.800—	2.900	136
14	669—	692	34	14	2.900—	3.000	147
15	692—	715	36	15	3.000—	3.100	158
16	715—	738	39	16	3.100—	3.200	169
17	738—	762	42	17	3.200—	3.300	180
18	762—	785	44	18	3.300—	3.400	191
19	785—	808	47	19	3.400—	3.500	202
20	808—	831	49	20	3.500—	3.600	214
21	831—	854	52	21	3.600—	3.700	226
22	854—	877	55	22	3.700—	3.800	238
23	877—	900	58	23	3.800—	3.900	251
24	900—	923	61	24	3.900—	4.000	264

stupeň	týdenní		stupeň	měsíční	
	týdenní mzda přes — do Kčs	daňová srážka činí týdně Kčs		měsíční mzda přes — do Kčs	daňová srážka činí měsíčně Kčs
25	923— 946	64	25	4.000— 4.100	279
26	946— 969	68	26	4.100— 4.200	294
27	969— 992	71	27	4.200— 4.300	309
28	992—1.015	75	28	4.300— 4.400	324
29	1.015—1.038	78	29	4.400— 4.500	339
30	1.038—1.062	82	30	4.500— 4.600	355
31	1.062—1.085	86	31	4.600— 4.700	371
32	1.085—1.108	89	32	4.700— 4.800	387
33	1.108—1.131	93	33	4.800— 4.900	403
34	1.131—1.154	97	34	4.900— 5.000	419
35	1.154—1.177	101	35	5.000— 5.100	439
36	1.177—1.200	107	36	5.100— 5.200	462
37	1.200—1.223	112	37	5.200— 5.300	485
38	1.223—1.246	117	38	5.300— 5.400	503
39	1.246—1.269	123	39	5.400— 5.500	533
40	1.269—1.292	129	40	5.500— 5.600	558
41	1.292—1.315	135	41	5.600— 5.700	583
42	1.315—1.338	140	42	5.700— 5.800	608
43	1.338—1.362	146	43	5.800— 5.900	633
44	1.362—1.385	153	44	5.900— 6.000	661
45	1.385—1.408	159	45	6.000— 6.100	689
46	1.408—1.431	165	46	6.100— 6.200	717
47	1.431—1.454	172	47	6.200— 6.300	745
48	1.454—1.477	178	48	6.300— 6.400	773
49	1.477—1.500	185	49	6.400— 6.500	803
50	1.500—1.523	192	50	6.500— 6.600	833
51	1.523—1.546	199	51	6.600— 6.700	863
52	1.546—1.569	206	52	6.700— 6.800	893
53	1.569—1.592	213	53	6.800— 6.900	923
54	1.592—1.615	221	54	6.900— 7.000	956
55	1.615—1.638	228	55	7.000— 7.100	989
56	1.638—1.662	236	56	7.100— 7.200	1.022
57	1.662—1.685	243	57	7.200— 7.300	1.055
58	1.685—1.708	251	58	7.300— 7.400	1.088
59	1.708—1.731	259	59	7.400— 7.500	1.123
60	1.731—1.754	267	60	7.500— 7.600	1.158
61	1.754—1.777	275	61	7.600— 7.700	1.193
62	1.777—1.800	284	62	7.700— 7.800	1.229
63	1.800—1.823	292	63	7.800— 7.900	1.266
64	1.823—1.846	301	64	7.900— 8.000	1.303
65	1.846—1.869	312	65	8.000— 8.100	1.350

stupeň	týdenní mzda přes — do Kčs	daňová srážka úiní týdne Kčs	stupeň	měsíční mzda přes — do Kčs	daňová srážka úiní měsíčně Kčs
66	1.869—1.892	322	66	8.100— 8.200	1.997
67	1.892—1.915	333	67	8.200— 8.300	1.444
68	1.915—1.938	344	68	8.300— 8.400	1.401
69	1.938—1.962	355	69	8.400— 8.500	1.533
70	1.962—1.985	366	70	8.500— 8.600	1.535
71	1.985—2.008	377	71	8.600— 8.700	1.632
72	2.008—2.031	387	72	8.700— 8.800	1.679
73	2.031—2.054	398	73	8.800— 8.900	1.726
74	2.054—2.077	409	74	8.900— 9.000	1.773
75	2.077—2.100	420	75	9.000— 9.100	1.820
76	2.100—2.123	431	76	9.100— 9.200	1.867
77	2.123—2.146	442	77	9.200— 9.300	1.914
78	2.146—2.169	453	78	9.300— 9.400	1.961
79	2.169—2.192	463	79	9.400— 9.500	2.008
80	2.192—2.215	474	80	9.500— 9.600	2.055
81	2.215—2.238	485	81	9.600— 9.700	2.102
82	2.238—2.262	496	82	9.700— 9.800	2.149
83	2.262—2.285	507	83	9.800— 9.900	2.196
84	2.285—2.308	518	84	9.900—10.000	2.243
85	2.308—2.331	528	85	10.000—10.100	2.290
86	2.331—2.354	539	86	10.100—10.200	2.337
87	2.354—2.377	550	87	10.200—10.300	2.384
88	2.377—2.400	561	88	10.300—10.400	2.431
89	2.400—2.423	572	89	10.400—10.500	2.478
90	2.423—2.446	583	90	10.500—10.600	2.525
91	2.446—2.469	594	91	10.600—10.700	2.572
92	2.469—2.492	604	92	10.700—10.800	2.619
93	2.492—2.515	615	93	10.800—10.900	2.666
94	2.515—2.528	626	94	10.900—11.000	2.713
95	2.538—2.552	637	95	11.000—11.100	2.760
96	2.562—2.585	648	96	11.100—11.200	2.807
97	2.585—2.608	659	97	11.200—11.300	2.854
98	2.608—2.631	669	98	11.300—11.400	2.901
99	2.631—2.654	680	99	11.400—11.500	2.948
100	2.654—2.677	691	100	11.500—11.600	2.995
101	2.677—2.700	702	101	11.600—11.700	3.042
102	2.700—2.723	713	102	11.700—11.800	3.089
103	2.723—2.746	724	103	11.800—11.900	3.137
104	2.746—2.769	735	104	11.900—12.000	3.185
105	2.769—2.792	746	105	12.000—12.100	3.233

stupeň	týdenní		stupeň	měsíční	
	týdenní mzda přes — do Kčs	daňová srážka čini týdně Kčs		měsíční mzda přes — do Kčs	daňová srážka čini měsíčně Kčs
106	2.792—2.815	757	106	12.100—12.200	3.281
107	2.815—2.838	763	107	12.200—12.300	3.329
108	2.838—2.862	779	108	12.300—12.400	3.377
109	2.862—2.886	790	109	12.400—12.500	3.425
110	2.886—2.908	801	110	12.500—12.600	3.473
111	2.908—2.931	813	111	12.600—12.700	3.521
112	2.931—2.954	824	112	12.700—12.800	3.569
113	2.954—2.977	834	113	12.800—12.900	3.612
114	2.977—3.000	846	114	12.900—13.000	3.665
115	3.000—3.023	857	115	13.000—13.100	3.713
116	3.023—3.046	868	116	13.100—13.200	3.761
117	3.046—3.069	879	117	13.200—13.300	3.809
118	3.069—3.092	890	118	13.300—13.400	3.857
119	3.092—3.115	901	119	13.400—13.500	3.905
120	3.115—3.138	912	120	13.500—13.600	3.953
121	3.138—3.162	923	121	13.600—13.700	4.001
122	3.162—3.185	934	122	13.700—13.800	4.049
123	3.185—3.208	945	123	13.800—13.900	4.097
124	3.208—3.231	957	124	13.900—14.000	4.145
125	3.231—3.254	968	125	14.000—14.100	4.193
126	3.254—3.277	979	126	14.100—14.200	4.241
127	3.277—3.300	990	127	14.200—14.300	4.289
128	3.300—3.323	1.001	128	14.300—14.400	4.337
129	3.323—3.346	1.012	129	14.400—14.500	4.385
130	3.346—3.369	1.023	130	14.500—14.600	4.433
131	3.369—3.392	1.034	131	14.600—14.700	4.481
132	3.392—3.415	1.045	132	14.700—14.800	4.529
133	3.415—3.438	1.056	133	14.800—14.900	4.577
134	3.438—3.462	1.067	134	14.900—15.000	4.625

(1) Přesahuje-li mzda částku 15.000 Kčs měsíčně nebo 3.462 Kčs týdně, činí daň ze mzdy při výplatách:

a) měsíčních jednu dvanáctinu daně, která podle odstavce 2 připadá na dvanáctinásobek měsíční mzdy,

b) týdenních jednu dvaapadesátinu daně, která podle odstavce 2 připadá na dvaapadesátinásobek týdenní mzdy.

(2) Daň ze mzdy činí ročně

z roční hrubé mzdy		procent ze mzdy	méně o Kčs
přes Kčs	až včetně do Kčs		
180.000	240.000	53	39.900
240.000	300.000	67	79.500
300.000	540.000	73	91.500
540.000	600.000	77	113.100
600.000	1.000.000	81	137.100
1.000.000 a výše		89	217.100

Daň však nesmí činiti více než 85% mzdy.

110.

Zákon

ze dne 10. června 1947,

kterým se živnost vulkanisérská prohlašuje
za řemeslnou.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Živnost vulkanisérská se prohlašuje za řemeslnou s omezeními vymezenými v § 1, odst. 5 živnostenského řádu (živnostenského zákona).

§ 2.

Od průkazu způsobilosti pro živnosti řemeslné jinak předepsaného jest osvobozen, kdo před účinností tohoto zákona

a) samostatně provozoval živnost vulkanisérskou nebo

b) byl nejméně po 5 let zaměstnán v živnosti vulkanisérské nebo při výrobě pneumatik odbornými pracemi vulkanisérskými nebo

c) byl vůbec zaměstnán způsobem uvedeným pod písmenem b) a dokončil v tomto zaměstnání za účinností tohoto zákona celkovou pětiletou dobu zaměstnání.

§ 3.

Pokud tento zákon nestanoví jinak, zůstávají ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) nedotčena.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr průmyslu.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Laušman v. r.

111.

Zákon

ze dne 11. června 1947,

kterým se zrušují poplatky z obchodních a živnostenských knih a z knih notářských.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Všechny předpisy o poplatku z obchodních a živnostenských knih se zrušují.

§ 2.

Předpisy o poplatku z repertorií, vedených o notářských jednáních, a z protestních protokolů (saz. pol. 29/74, věta první poplatkového zákona) a o poplatku z jednací knihy, knihy protestů a depositní knihy veřejných notářů [saz. pol. 24/65, písm. g) poplatkových pravidel] se zrušují.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 se vztahují také na knihy, u nichž vznikla poplatková povinnost podle dosavadních předpisů v době od 1. ledna 1947 do dne, kdy tento zákon nabývá účinnosti. Zapravené poplatky se nevrátí.

§ 4.

Předpisy o poplatku z výpisů z obchodních a živnostenských knih (§ 8, odst. 6 a 7 zákona ze dne 19. února 1946, č. 32 Sb., o sjednocení a úpravě některých poplatkových předpisů) zůstávají v platnosti.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

112.

Zákon**ze dne 11. června 1947,**

kterým se zrušuje Zvláštní fond pro zmírnění ztrát povstalých z poválečných poměrů a kterým se upravují některé právní poměry Všeobecného fondu peněžních ústavů v republice Československé.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Zvláštní fond pro zmírnění ztrát povstalých z poválečných poměrů (dále jen „Zvláštní fond“), který byl zřízen zákonem ze dne 9. října 1924, č. 237 Sb., a jehož právní poměry byly dále upraveny zákonem ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb., a vládním nařízením ze dne 30. června 1937, č. 160 Sb., se zrušuje dnem 31. prosince 1945 bez likvidace.

(2) Veškerá práva a závazky Zvláštního fondu včetně pohledávek a závazků, které na Slovensku měly být upraveny podle § 33, odst. 2 zákona ze dne 22. července 1941, č. 172 Sl. z., o zřízení Pomocného fondu peněžních ústavů (dále jen „Pomocný fond“), a práv a závazků vůči subjektům, na které se vztahuje nařízení s mocí zákona ze dne 31. března 1944, č. 34 Sl. z., kterým se mění a doplňuje nařízení s mocí zákona č. 242/1940 Sl. z., přecházejí dnem 1. ledna 1946 na Československý stát.

(3) Práva a závazky vzniklé po 31. prosinci 1945 z jednání orgánů Zvláštního fondu do dne nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají nedotčeny.

§ 2.

(1) Úroková sazba dluhopisů Zvláštního fondu se snižuje dnem 1. ledna 1946 na 3%.

(2) Dluhovou službu dluhopisů Zvláštního fondu, která byla dosud obstarávána podle ustanovení vládního nařízení ze dne 9. listopadu 1939, č. 28 Sb. z roku 1940, o odkupu kuponů dluhopisů Zvláštního fondu pro zmírnění ztrát povstalých z poválečných poměrů a dluhopisů Všeobecného fondu peněžních ústavů, a podle § 8 nařízení s mocí zákona ze dne 24. září 1940, č. 242 Sl. z., o povinném soupise a nucené úschově dluhopisů Zvláštního fondu pro zmírnění ztrát povstalých z poválečných poměrů a dluhopisů Všeobecného fondu peněžních ústavů a o hlášení jiných závazků a pohledávek proti těmto fondům, jakož i podle § 1

nařízení s mocí zákona č. 34/1944 Sl. z., bude obstarávána od 1. ledna 1946 ministerstvem financí podle zásad platných pro dluhovou službu vnitřního státního dluhu. Ministerstvo financí též rozhodne o dluhové službě dluhopisů Zvláštního fondu, které nespádají pod ustanovení první věty.

§ 3.

(1) Povinnost peněžních ústavů platit svépomocné příspěvky a příspěvkovou přírážku (§§ 7 až 11 zákona č. 237/1924 Sb. ve znění předpisů jej měnících a doplňujících a § 10 a § 11, odst. 1 až 6 zákona č. 172/1941 Sl. z.) zaniká dnem 31. prosince 1945.

(2) Za rok 1945 a roky předchozí vybírá v zemích České a Moravskoslezské příspěvky a přírážku (odstavec 1) pro Československý stát Zemská banka pro Čechy — ústřední banka spořitelů v Čechách a na Moravě — ještě podle ustanovení zákona č. 237/1924 Sb. ve znění předpisů jej měnících a doplňujících; tuto činnost může přenést na kancelář Všeobecného fondu peněžních ústavů v republice Československé (dále jen „Všeobecný fond“), který byl zřízen zákonem ze dne 10. října 1924, č. 238 Sb., a jehož právní poměry byly upraveny zákonem ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb., a vládním nařízením ze dne 30. června 1937, č. 161 Sb. Dozor na vybírání příspěvků vykonává ministerstvo financí.

(3) Ostatní působnost, která podle zákona č. 237/1924 Sb. ve znění předpisů jej měnících a doplňujících a podle jiných předpisů přísluší kuratoriu Zvláštního fondu a jeho orgánům, a která se týká práv a závazků, jež měly být upraveny nařízením vlády podle § 33, odst. 2 zák. č. 172/1941 Sl. z., přechází na ministerstvo financí.

§ 4.

Úrokování a proplácení dluhopisů Všeobecného fondu jde od 1. ledna 1946 v zemích České a Moravskoslezské výlučně na vrub tohoto fondu, na Slovensku na vrub Pomocného fondu, jemuž bude zachován státní příspěvek podle § 13 zák. č. 172/1941 Sl. z.

§ 5.

Veškeré pohledávky a závazky Všeobecného fondu, které na Slovensku měly být upraveny podle § 33, odst. 2 zák. č. 172/1941 Sl. z., jakož i závazky z výpomocí uvedené v tomto ustanovení, včetně práv a závazků vůči subjektům, na které se vztahuje nařízení s mocí zákona č. 34/1944 Sl. z., přecházejí dnem 1. ledna 1946 na Pomocný fond podle stavu k 31. prosinci 1945.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

Dr. Beneš v. r.
Gottwald v. r.
Dr. Dolanský v. r.

113.

Vyhláška ministra průmyslu ze dne 21. června 1947

o vysvědčeních živnostenských pracoven pro šití šatů při některých odborných školách pro ženská povolání.

Podle § 14 d), odst. 3 zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., o změně a doplnění živnostenského řádu, ustanovují v dohodě s ministrem školství a osvěty:

§ 1.

Živnostenské pracovny pro šití šatů při zemské odborné škole pro ženská povolání ve Frýdku-Místku a při městských odborných školách pro ženská povolání v Brně III., Merhautova, Brně IV., Královo Pole, Praze II., U Půjčovny, Praze XI., Lupáčova, Praze XIV., Palackého, Příbrami, Skutči, Nymburku a Benešově se zařazují s platností od školního roku 1946/1947 do seznamu živnostenských učilišť, jejichž vysvědčení na odchodnou nahrazují podle § 14 d), odst. 3 zákona ze dne 5. února 1907 ř. z., o změně a doplnění živnostenského řádu, průkaz řádného ukončení učebního poměru (tovaryšský list nebo závěrečnou zkoušku učňovskou), opovídají-li ženy živnost oděvníckou, omezenou na šití ženských a dětských šatů.

§ 2.

Živnostenská učiliště uvedená v § 1 jsou oprávněna opatrovati vysvědčení doložkou podle ustanovení § 1 nařízení ze dne 26. července 1907, č. 180 ř. z.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Laušman v. r.

114.

Vyhláška ministra průmyslu ze dne 21. června 1947

o vysvědčeních živnostenských pracoven pro šití šatů při některých odborných školách pro ženská povolání.

Podle § 14 d), odst. 3 zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., o změně a doplnění živnostenského řádu, ustanovují v dohodě s ministrem školství a osvěty:

§ 1.

Živnostenské pracovny pro šití šatů při veřejných odborných školách pro ženská povolání v Lanškrouně, Slavkově, Třebíči-Jejkově, ve Vsetíně, při zemské odborné škole pro ženská povolání v Boskovicích a při městských odborných školách pro ženská povolání v Broumově, Čáslavi, České Lípě, Českém Brodě, Dvoře Králové, Chomutově, Jindřichově Hradci, Kyjově, v Líbohovicích, Mělníku, Novém Městě na Moravě, Veselí nad Lužnicí a Vodňanech se zařazují s platností od školního roku 1946/1947, a to pouze pro školní léta 1946/1947, 1947/1948, 1948/1949 do seznamu živnostenských učilišť, jejichž vysvědčení na odchodnou nahrazují podle § 14 d), odst. 3 zákona ze dne 5. února 1907, č. 26 ř. z., o změně a doplnění živnostenského řádu, průkaz řádného ukončení učebního poměru (tovaryšský list nebo závěrečnou zkoušku učňovskou), opovídají-li ženy živnost oděvníckou omezenou na šití ženských a dětských šatů.

§ 2.

Živnostenská učiliště uvedená v § 1 jsou oprávněna opatrovati vysvědčení doložkou podle ustanovení § 1 nařízení ze dne 26. července 1907, č. 180 ř. z.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Laušman v. r.